

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremført et enkelt anbringende om tilsidesættelse af bl.a. artikel 12, artikel 12a, artikel 22b, artikel 24, artikel 25 og artikel 26 i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union (herefter »vedtægten«), af artikel 1 og artikel 2 i bilag IX til vedtægten, og af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT 2001, L 8, s. 1).

Sagsøgeren har ligeledes, i henhold til anbringendet, dels påberåbt sig tilsidesættelse af bl.a. artikel 41, artikel 47 og artikel 52 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og tilsidesættelse af den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, af retten til forsvar og af kontradiktionsprincippet samt af artikel 296 TEUF.

Dels er sagsøgeren af den opfattelse, at administrationen har begået retsmisbrug og procedurefordrejning, samt åbenbart har tilsidesat princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og princippet om processuel ligestilling. Ifølge sagsøgeren er den anfægtede afgørelse behæftet med en tilsidesættelse af det princip, som pålægger administrationen kun at træffe afgørelse på grundlag af lovligt uanfægtelige grunde, dvs. grunde, som er relevante og ikke er behæftet med nogen retlig eller faktisk fejl, samt med en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet, af bistandspligten og af omsorgspligten, af princippet om en rimelig frist og af princippet om god forvaltning.

Den anfægtede afgørelse er herefter baseret på en bedømmelse, som er partisk, afsporet og tendentios for så vidt angår de faktiske omstændigheder og de anvendelige retsregler.

Sagsøgeren har nærmere bestemt gjort gældende, at der utvivlsomt består en årsagsforbindelse mellem de af ansættelsesmyndigheden begåede fejl og de forvoldte tab, eftersom denne ansvarspådragende adfærd har forvoldt alvorlig skade på sagsøgerens faglige, psykiske og økonomiske integritet. De begåede fejl skæmmer eller endog tilintetgør nemlig sagsøgerens omdømme i forhold til hans interne og eksterne modparter og forvolder ham et reelt tab af mulighed for faglig udvikling ved følgelig at placere ham i en situation af afmagt, som er årsagen til en angst og/eller en permanent bekymring og usikkerhed hvad angår fremtiden.

Sag anlagt den 23. januar 2019 — Dansk Erhverv mod Kommissionen

(Sag T-47/19)

(2019/C 103/69)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Dansk Erhverv (København, Danmark) (ved advokat T. Mygind)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Kommissionens afgørelse C(2018) 6315 final af 4. oktober 2018 i statsstøttesag SA.44865 (2016/FC) — Tyskland — påstået statsstøtte til grænsenære nordtyske drikkevarerforhandlere, annulleres.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat ét anbringende, hvormed det gøres gældende, at Kommissionen har tilsidesat sagsøgerens processuelle rettigheder som en interesseret part efter artikel 108, stk. 2, TEUF og artikel 4, stk. 4, artikel 12, stk. 1, og artikel 24, stk. 1, i procedureforordningen⁽¹⁾ ved at undlade at indlede den formelle undersøgelsesprocedure, der er fastsat i artikel 108, stk. 2, TEUF, til trods for de alvorlige vanskeligheder ved vurderingen af de statsstøttespørgsmål, der er angivet i klagen, og som vedrører den administrative praksis angående »eksporterklæringer og navnlig fritagelsen af grænsebutikkerne for forpligtelsen til at opkræve et pant og derved betale moms af pantet, såvel som en fritagelse for bøder for tilsidesættelser af pantopkrævningsforpligtelserne efter den tyske ordning for pant på drikkevarer i dåser. Kommissionen begik derfor retlige fejl og foretog åbenbart urigtige vurderinger af de faktiske omstændigheder, for det første med hensyn til foreneligheden af praksissen angående »eksporterklæringer« med Tysklands forpligtelser i henhold til artikel 4, stk. 3, TEUF, emballagedirektivet⁽²⁾ og princippet om, at forurenere betaler, samt med de pantopkrævningskrav, der følger af de gældende tyske emballageregler. For det andet foretog Kommissionen en fejlagtig bedømmelse af statsstøttevirkningerne af Tysklands undladelse af at opkræve momsindtægter som et resultat af praksissen angående »eksporterklæringer«.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EU) 2015/1589 af 13.7.2015 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (EUT L 248 af 24.9.2015, s. 9).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/852 af 30.5.2018 om ændring af direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald (EUT L 150 af 14.6.2018, s. 141).

Sag anlagt den 28. januar 2019 — smart things solutions mod EUIPO — Samsung Electronics (smart:) things)

(Sag T-48/19)

(2019/C 103/70)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: smart things solutions GmbH (Seefeld, Tyskland) (ved advokat R. Dissmann)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Samsung Electronics GmbH (Schwalbach am Taunus, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: smart things solutions GmbH

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærket smart:)things i farverne sort og grøn — EU-varemærke nr. 10 914 836

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 20. november 2018 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 835/2018-4)

Påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres.

— EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.